

**Дом здравља „Др Симо Милошевић“
Чукарица**

ЕТИЧКИ КОДЕКС

На основу чл. 26. Статута Дома здравља „Др Симо Милошевић“, Управни одбор Дома здравља је на својој седнициод донео

**ЕТИЧКИ КОДЕКС ПОНАШАЊА
ЗДРАВСТВЕНИХ РАДНИКА
ПРИ ПРУЖАЊУ ЗДРАВСТВЕНИХ УСЛУГА У
ДОМУ ЗДРАВЉА „ДР СИМО МИЛОШЕВИЋ“**

I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Предмет уређивања

Члан 1.

Овим Етичким кодексом понашања здравствених радника и пружања здравствених услуга у ДЗ „ Др Симо Милошевић“ (у даљем тексту: Етички кодекс) утврђују се етичка начела у обављању професионалних дужности здравственог особља Дома здравља и уређују односи здравственог особља према пацијентима, као и међусобни односи здравствених радника и однос према другим запосленима.

Циљ Кодекса је да чува слободу и углед позива, квалитет услуга и ојача поверење између здравствених радника и корисника здравствених услуга, уз поштовање концепта аутономије и права пацијената.

Обавезност Етичког кодекса

Члан 2.

Одредбе овог Етичког кодекса обавезујуће су за све здравствене раднике Дома здравља.

Здравствени радник Дома здравља који повреди одредбе овог Етичког кодекса врши повреду професионалне дужности или угледа Дома здравља, због утврђивања одговорности у складу са Законом о раду и другим актима донетим на основу истог, као и општим актима Дома здравља.

Етички одбор ДЗ „ Др Симо Милошевић“

Члан 3.

У примени одредби Етички одбор Дома здравља „ Др Симо Милошевић“ је надлежан да:

- Прати и анализира примену Етичког кодекса Дома здравља

- Прати и анализира примену и придржавање етичких принципа приликом обављања здравствене делатности,
- Покреће поступке одговорности против здравствених радника који крше одредбе овог Етичког кодекса.

II НАЧЕЛА У ОБАВЉАЊУ ПРОФЕСИОНАЛНИХ ДУЖНОСТИ

Члан 4.

Начело савесности – здравствени радник своју професионалну активност обавља савесно по правилима медицинске струке

Начело једнакости – здравствени радник помоћ пружа свима једнако

Начело поштовања аутономије и права корисник услуга – здравствени радник поштује достојанство сваког корисника здравствених услуга

Начело старања о угледу и достојанству професије – здравствени радник треба да чува племениту традицију позива

III ЗДРАВСТВЕНИ РАДНИК И МЕДИЦНИСКА ЕТИКА

Пружање хитне медицинске помоћи

Члан 5.

Сваки здравствени радник је дужан да увек и на сваком месту пружи хитну медицинску помоћ лицу којем прети непосредна опасност по живот и здравље, у границама својих могућности и знања, без обзира на то да ли је на дужности или није и без обзира на то да ли је за помоћ изричито замољен или није.

Ако је кориснику здравствене услуге или повређеном лицу потребна медицинска помоћ коју здравствени радник није у стању да пружи, исти је дужан да преузме одговарајуће мере да се кориснику здравствене услуге пружи адекватна здравствена заштита.

Лицу које је свој живот довело у опасност из самоубилачке намере, здравствени радник треба да пружи хитну медицинску помоћ без обзира на његову вољу.

Рад у ванредним условима

Члан 6.

Здравствени радник је дужан да учествује у организацији и пружању медицинске помоћи у случајевима ванредних околности. Оносно епидемија, масовних несрећа, елементарних и других непогода.

Старање о здравственом васпитању и здравственој култури

Члан 7.

Здравствени радник треба да утиче на развој здравственог васпитања и здравствене културе становништва, делујући на свом радном месту и јавном животу.

Здравствени радник учествује у планираању и спровођењу мера за побољшање здравља, превенцију болести, као и у сузбијању заосталости, празноверја и надрилекарства.

Стално стручно усавршавање

Члан 8.

Дужност здравственог радника је да се континуирано, практично и стручно усвршава, примењује дијагностичке методе и терапијске процедуре савремене медицине.

Морална дужност свих здравствених радника је да одржава ниво знања и вештина неопходан за пружање здравствене заштите високог квалитета.

Стечено стручно знање здравствени радник је дужан да преноси својим колегама и другим здравственим радницима.

Стручна оспособљеност

Члан 9.

Здравствени радник мора бити свестан својих стручних способности и могућности и не треба да прекорачи те границе.

Када су испитивања и лечења изнад стручних могућности здравствених радника, они морају да позову друге који поседују неопходне способности.

Самосталност и независност здравственог радника

Члан 10.

У границама своје стручне оспособљености, здравствени радник је у обављању свог позива самосталан и независан, а за свој рад сноси личну одговорност пред пацијентима и друштвом.

Здравствени радник има право да одбије сваки покушај притиска од стране колега, пацијента или других лица, уколико ти захтеви противрече етичким принципима, професионалним дужностима или Закону.

Здравствени радник који учествује у консултацијама, конзилијумима, комисијама и сл., мора поступати непристрасно и принципијелно. У случају да се на њега врши притисак да поступи противно својој савести или професионалном уверењу, има право да затражи правну и друштвену подршку обраћању Комори.

Вредновање рада

Члан 11.

Начело награђивања према раду је основно начело и за награђивање здравствених радника.

Здравствени радници имају право да се преко својих стручних и других организација залажу за праведно вредновање свог рада.

Право на достојанство и повољне услове рада

Члан 12.

Здравствени радник има право на услове рада и живота који му омогућују да одговори високим захтевима које друштво поставља здравственим радницима и професији.

Здравствени радници имају право на поштовање сопственог достојанства и може га штити у складу са важећим правним прописима.

Забрана злоупотребе занимања и положаја

Члан 13.

Забрањена је злоупотреба занимања и положаја од стране здравствених радника.

Здравствени радник не сме да користи позив или положај да би себи или другима прибавио незаконит материјални добитак или другу погодност.

Здравствени радник не сме да користи називе који му нису званично додељени.

Неумерено и некритично истицање сопствене личности и професионалне активности није у складу са позивом здравствених радника.

Забрана привилеговања и пропагирања појединих средстава и метода лечења из личних разлога

Члан 14.

Приликом давања лекарских потврда, извештаја и мишљења, здравствени радник треба да поступа са повећаном пажњом и према најбољем знању.

Давање лажних потврда, извештаја и мишљења о лековима, медицинским средствима, дијететским производима, методама лечења или стању здравља корисника здравствених услуга, представља грубу повреду начала медицинске етике.

Некритичко објављивање и пропагирање недовољно проверених дијагностичких, терапијских и других метода лечења, као и лекова, је етички прекршај.

Супротстављање нестручним, незаконитим и криминогеним циљевима

Члан 15.

Здравствени радник је дужан да се супротстави нестручним, не етичким и незаконитим поступцима здравствених радника у области дијагностике и лечења и о томе треба обавести надлежне органе и институције.

Сам треба одмах да предузме све неопходне мере и поступке да кориснику здравствених услуга помогне и предупреди могућу штету по здравље корисника здравствених услуга.

Супротстављање корупцији у здравству

Члан 16.

У вршењу своје професије здравствени радник не сме да се руководи мотивима личне користи.

Здравствени радник је дужан да се активно бори против корупције у здравству, уз подршку и ангажованости Коморе и надлежних државних и других органа и организација.

За здравственог радника је нечасна свака злоупотреба јавних овлашћења и средстава за лично богаћење.

Заштита интереса здравства

Члан 17.

Здравствени радник, као јавни радник, активно доприноси добробити и напретку заједнице у којој живи и делује.

Здравствени радник мора бити свестан да свака лакомислена, нечасна, понижавајућа и друга непримерена радња погађа и друге здравствене раднике као и здравство у целини.

Здравствени радник и професионална тајна

Професионална тајна и њено чување

Члан 18.

У професионалну тајну спадају сва сазнања здравствених радника о пацијенту и о његовом личном, породичном и социјалном окружењу, као и све информације у вези са утврђивањем, лечењем и праћењем болести од којих је дошао приликом обављања позива.

Здравствени радник је дужан да чува професионалну тајну и после смрти корисника здравствених услуга.

Здравствени радник је дужан да професионалну тајну чува и у односу на чланове његове продице.

Ослобађање од чувања професионалне тајне

Члан 19.

Здравствени радник је ослобођен чувања професионалне тајне ако:

1. На то пристане корисник здравствених услуга или његов правни заступник писменим путем
2. Ако чување тајне угрожава живот или здравље корисника здравствених услуга или других људи
3. Ако га на то обавезују законски прописи

У случају ослобађања од професионалне тајне о томе треба обавестити корисника здравствених услуга.

IV ОДНОС ПРЕМА ПАЦИЈЕТИМА

1. Здравствени радник Дома здравља „Др Симо Милошевић“ и пацијент

Основне дужности здравствених радника Дома здравља „Др Симо Милошевић“

Члан 20.

Здравствени радници Дома здравља, сигурност и добробит пацијената сматрају највећом вредношћу и својом основном и првом бригом.

Здравствени радник Дома здравља је дужан да свој позив обавља одговорно, стручно, савесно без обзира на било које лично својство пацијента или лична уверења и односе према кориснику здравствених услуга и/или његовој породици.

Здравствени радник Дома здравља је дужан да одбаци све предрасуде које има и/или може имати према кориснику здравствених услуга и/или његовој породици с обзиром на његова лична својства, уверења, националност, веру, расу, сексуалну оријентацију, социјално-економски статус, културу и политичка уверења и обезбеди поштовање и заштиту интереса и достојанства пацијента.

Здравственом раднику не признаје се право на приговор савести из разлога наведеним у предходном ставу.

Заснованост одлука здравствених радника Дома здравља „Др Симо Милошевић“ и начин лечења

Члан 21.

Одлуке здравствених радника Дома здравља морају се заснивати искључиво на поступцима који болеснику враћају здравље и олакшавају трпљење.

Професионални однос одлуке здравственог радника Дома здравља према пацијенту не сме бити условљен било којим неетичким разлогом, а нарочито не сме бити условљен

користољубљем, задовољавањем личних амбиција или намером здравственог радника да себи или другом прибави било какву другу корист и/или погодност.

Здравствени радници Дома здравља морају поседовати знање, вештине и стручност из области здравствене делатности којом се баве и способности да та знања и вештине примене за добробит здравља корисника здравствених услуга, као и бити свесни за сваку активност лечења коју предузимају према кориснику.

Здравствени радник Дома здравља је слободан у избору метода и начина лечења који су признати од стране шире стручне и научне јавности и у складу са стандардима савремене медицинске науке, и при томе дужан да доследно узима у обзир достигнућа медицинске науке и начела стручног понашања.

Преме кориснику здравствених услуга здравствени радник поступа економично и рационално. Избегавајући непотребне прегледе и лечења.

Здравствени радник је дужан да одбаци сваки захтев који би по његовом стручном уверењу и савесети могао бити неетичан или штетан за пацијента.

Здравствени радник одлуке о поступку и методу лечења доносе самостално, без уплитања са стране, сем када је одговарајућом процедуром прописано да се одлуке доносе конзилијарно и када по сопственој вољи и процени тражи консултативно мишљење.

Конзилијум је самосталан и незвистан у свом раду, али може прибављати консултативна мишљења.

Право на слободан избор лекара

Члан 22.

Сваки корисник здравствених услуга има право на слободан избор здравствене установе, односно слободан избор медицинских процедура, у складу са Законом и подзаконским актима, на основу одговарајућих информација о могућим ризицима и последицама по здравље пацијената.

Лекар је дужан да узме у обзир и поштује начело о слободном избору различитих медицинских процедура и здравствене установе, на начин и обиму који је одређен Законом и подзаконским актима, психичким способног и свесног пацијента који је добро обавештен о ризицима о последицама по његово здравље.

Ординирајући лекар се не може противити жељи корисника здравствених услуга да се обрати другом лекару са молбом да му он каже своје мишљење о стању његовог здравља и о начину лечења.

Обавештавање приликом пријема у Дома здравља „Др Симо Милошевић“

Члан 23.

Здравствени радник који прима корисника здравствених услуга у Дому здравља је дужан да га обавести о поступцима и методама лечења који су усвојени на нивоу Дома здравља, као и о медицинско-техничким могућностима којим Дом здравља располаже, а односи се на његово лечење.

Здравствени радник ће о ризицима примена поступака и метода лечења, као и о ризицима примене одређених медицинско-техничких могућности обавестити корисника

здравствених услуга у тренутку предлагања таквог поступка, метода и медицинско-техничке могућности корисника здравствених услуга.

Пристанак корисника здравствених услуга

Члан 24.

За начин лечења здравствени радник мора да добије пристанак корисника здравствених услуга, пошто га на разумљив начин упозна са значајем захвата за утврђивање, лечења и праћења његове болести као и ризицима.

Корисника здравствених услуга има право да прихвати или да одбије било амбулантно или стационарно лечење после адекватне информације од стране здравственог радника.

Сагласност или одбијање пацијета може да се испољи усмено или писмено.

Уколико је витално угрожен корисник здравствених услуга у несевсти или објективно није у стању да изрази своју вољу, лекар може самостално или у писменој сагласности са најужом родбином да преузме адекватан и хитан медицински поступак.

Над корисником здравствених услуга који је без свести, или из других разлога није у стању да саопшти свој пристанак, хитна медицинска мера може се предузети и без његове сагласности, ако се не може прибавити сагласност породице.

У случајевима када постоје медицинске индикације за лекарску интервенцију малолетних пацијената или пацијената лишених пословних способности, законска обавеза је да писмену сагласност може дати само његов законски заступник, и то брачни друг, родитељ, старатељ или блиски рођаци.

Уколико није могуће прибавити сагласност из предходног става тражи се мишљење Центра за социјални рад.

Посебна бригаа о деци

Члан 25.

Лекар прегледа дете уз присуство родитеља, ако је то могуће.

Лекар се истрајно заузима за здраву околину деце и посвећује им посебну бригу, нарочито ако су физички или психички болесна или заостала.

Уколико опази злоупотребу, мучење, недостатке или погрешно васпитање детета од стране породице или стараоца, упозориће надлежне институције и према својим могућностима учинити све за заштиту детета.

Лекар неће пристати на ускраћивање неопходног лечења или на отпуштање малолетног корисника здравствених услуга под старатељством и поред тога што то захтевају родитељи или старалац, ако би по његовој оцени отпуштање било теже угрожено здравље болесника или здравље других.

О отпуста одлучује ординирајући лекар. У складу са ставом 1. овог члана лекар педијатар или лекар друге специјалности прегледају мало, предшколско или школско дете у присуству родитеља, родбине, старатеља, васпитача или школског наставника.

У случају болесне деце лекар предузима све мере допунских испитивања и лечења.

Посебну бригу посвећује физички и психички хендикепираној деци.

Уколико региструје насилно понашање и озбиљне педагошке грешке, обавестиће о томе институције надлежне за заштиту ове деце и контролисати предузете мере. При томе је дужан да штити приватност ове деце.

Поштовање права и подршка кориснику здравствених услуга Забрана злоупотреба

Члан 26.

Здравствени радник мора да поштује достојанство и права сваког корисника здравствених услуга и да се понаша у складу са фундаменталним принципима медицинске етике.

Здравствени радник дугује кориснику здравствених услуга пуну лојалност и све могућности свог знања и вештине.

По правилу Хипократових постулата корисник здравствених услуга је увек активан учесник у лечењу.

Међусобни односи здравствени радник- корисник здравствених услуга морају да се заснивају на узајамном поверењу и одговорности.

Здравствени радник нема право да се упушта у личне и породичне проблеме корисника здравствених услуга, нити да покушава да утврђује чињенице о личности изван оних које су неопходне за лечење.

Здравствени радник требе да помаже корисника здравствених услуга приликом остваривања здравствених и социјалних права, али не сме пристајати на злоупотребе.

Права пацијента на истину Обавештење о здравственом стању

Члан 27.

Обавештење корисника здравствених услуга о његовом здравственом стању мора бити искључиво у његову корист.

У посебном психичком стању корисника здравствених услуга образложења нису препоручљива ако би могла негативно да утичу на даљи ток лечења, те се у таквим случајевима са стањем болести упознају чланови породице корисника здравствених услуга.

О здравственом стању корисника здравствених услуга обавештава искључиво лекар. Лекар не сме да дозволи да дијагнозе болести саопштава друго здравствено особље.

Уколико здравствено стање корисника здравствених услуга не даје наду за оздрављење или му чак прети смрт, дужност лекара је да о томе обавести његове најближе, изузев ако корисник здравствених услуга није другачије одлучио.

У складу са одредбама ставова 1. и 2. овог члана остварује се право корисника здравствених услуга да сазна истину о свом здравственом стању, као и о предвиђеном испитивању, лечењу и очекиваним резултатима те исходу предвиђеног медицинског третмана.

Право увида у медицинску документацију корисника здравствених услуга остварује се у складу са Законом и подзаконским актима.

Однос према ближњима - корисника здравствених услуга

Члан 28.

Здравствени радник дужан је да се према родбини и блиским пријатељима корисника здравствених услуга односи са пуно разумевања, пре свега према њиховој бризи за стање и да са њима сарађује.

Брига о кориснику здравствених услуга за случај одсуства или недовољних могућности за лечење.

Члан 29.

За време одсуствовања лекар је дужан да се побрине за сталну медицинску заштиту својих корисника здравствених услуга.

Ако потребе лечења пацијнта прелазе лекарове могућности, знања или вештине, он ће се постарати да га преда на лечење другом лекару који такве услове може остварити.

Упознавање корисника здравствених услуга

Члан 30.

Уколико здравствени радник утврди да се корисник здравствених услуга не придржава протокола лечења, датих савета и испушта, односно да се свесно и очигледно поступа супротно својим интересима за оздрављење, лекар ће одлучно упозорити на такво понашање.

Када се корисник здравствених услуга понаша недолично, увредљиво и претећи, здравствени радник је дужан да му пружи адекватну лекарску помоћ, нарочито ако је болешћу угрожен живот.

Одбијање и прекидање лечење од стране лекара

Члан 31.

Изузев у случају неопходне хитне лекарске помоћи, лекар има права да одбије лечење ако не постоји однос пуног поверења корисника здравствених услуга у рад лекара или ако сматра да није довољно стручан или нема техничке могућности за успешно лечење.

Под условом из става 1. овог чалана, прекидање лечења од стране лекара долази у обзир само ако не постоји однос пуног поверења корисника здравствених услуга у рад лекара или ако корисник одбија сарадњу, непримерено се понаша или покушава да врши злоупотребе.

Награда за рад здравствених радника Дома здравља

Члан 32.

Изузев редовне награде за рад здравственог радника у облику плате, хонорара или других личних примања, како и задовољства да је помогао пацијенту, прибављање друге материјалне и/или нематеријалне користи, од стране здравственог радника противно је овом Етичком кодексу и другим Законима.

Поступак са умирућим

Члан 33.

Код неизлечивог болесника један од основних задатака лекара је да ефикасно предузме све мере лечења које ће пацијенту ублажити болове и психичку патњу.

Лекар је дужан да упозна породицу са његовим стањем и настоји да обезбеди њихово разумевање за болесникове тегобе и пружање адекватне подршке.

Члан 34.

Према умирућем болеснику здравствени радници Дома здравља морају предузети све потребне мере за смислено лечење и олакшање трпљења.

Код пацијента у терминалном стадијуму болести, здравствени радници Дома здравља треба да обезбеде човеку достојне услове умирања.

Члан 35.

Умирући има право на помоћ, негу и људски однос..

Лекар породици болесника пажљиво образлаже своја настојања и поступке

При олакшавању трпљења болесника и докле може да достигне његова помоћ.

Лекар је дужан да у оквиру могућности умирућем обезбеди услове да се психички и духовно припреми за очекивану смрт.

Умирући има право да прими и одбије духовну или моралну помоћ.

Информисање пацијента и породице у случајевима тешке и неизлечиве болести је искључиво дужност лекара који мора да обави са максимумом такта и пажње, имајући у виду пре свега физичко и психичко стање пацијента и његове породице.

V МЕЂУСОБНИ ОДНОС ЗДРАВСТВЕНИХ РАДНИКА

Заснованост међусобних односа

Члан 36.

Међусобни однос и сарадња здравствених радника заснивају се на коректности, искрености, поштовању и размени искуства, а све ради постизања што бољих резултата и квалитетнијем обављању професије.

Частан здравствени радник према колегама се односи поштујући људско достојанство и одредбе Етичког кодекса, онако како би он желео да се односе према њему.

Однос према старијима и претпостављеним

Члан 37.

У скаду са традицијом лекарске професије, здравствени радник са својим учитељима обавезно исказују дужно поштовање и захвалност за знања и вештине, за животно и стручно искуство.

Здравствени радник поштује животно и стручно искуство старијих и претпостављених, који млађим сарадницима треба да служе за углед.

Професионална и људска солидарност

Члан 38.

Правила колегијалности захтевају да здравствени радници подржавају колегу који је неоправдано нападнут.

Солидарност и другарство међу здравственим радницима изражава се тако што сваки од њих колегијално брине за оболелог колегу и студенте из области медицинских наука.

Развијање и заштита добрих међуљудских односа

Члан 39.

Разлике у мишљењима здравствених радника не смеју да изазивају спорове или нарушавају правила понашања.

У радним и другим међусобним споровима здравствени радници су обавезни да покушају да учине све што је у њиховој моћи да се спорови што пре отклоне како не би утицали на радни морал, штетили личном угледу здравства, здравственим установама и корисницима здравствених услуга.

Здравственим радницима су стране увреде, клевете, омаловажавање, неоправдана и у лаичкој јавности изречена критика сарадника или претпостављених.

Уколико здравствени радник код колеге утврди веће грешке у дијагностичким или терапеутским поступцима дужан је да своја запажања проследи претпостављенима.

У скалду кад утврди грешке из става 4. овог члана здравствени радник ће без одлагања предузети потребене мере и спровести поступке да болеснику стручно и морално помогне.

Здравственом раднику забрањено је да о грешкама расправља са самим корисником здравствених услуга и његовом родбином, као и да обавештава средства јавног информисања имајући у виду право корисника здравствених услуга на приватност.

Колеге, здравствени радник, упућује на учињене пропусте на начин који не вређа њихово достојанство, али никада пред корисником здравствених услуга или његовим ближњим.

Мишљење о раду другог здравственог радника

Члан 40.

Недопустиво је изношење негативног мишљења о другом здравственом раднику у присуству пацијента, колега или лаичке јавности.

Стручна критика је могућа у оквиру струке и уз присуство здравственог радника о ком је реч.

Оцена рада других здравствених радника мора бити објективна и аргументована, без личне острашћености или другог субјективизма.

Увреде, потцењивачки коментари и неоправдане критике колега у јавности представљају самосталну деградацију професије здравствених радника.

Стучна сарадња здравствених радника

Члан 41.

Кад здравствени радник затражи стручни савет или помоћ други здравствени радник ће му је пружити несебично и према свом најбољем знању, у корист корисника здравствених услуга.

Приликом упућивања свог корисника здравствених услуга другом здравственом раднику, здравствени радник је обавезан да га усмено или писмено обавести о болести које би могле угрозити живот или лечење.

Савет другог лекара или лекарског конзилијума

Члан 42.

Када је лекару потребна стручна помоћ посаведоваће се са другим лекаром. Саветовање ће се обавити на иницијативу ординирајућег лекара, на захтев корисника здравствених услуга или његове породице.

Саветнике може да предложи и сам корисник здравствених услуга.

Мишљење специјалисте коме се лекар обрати за помоћ има карактер савета, тако да је за поступак даљег лечења одговоран ординирајући лекар.

Резултат саветовања кориснику здравствених услуга или његовој породици по правилу саопштава ордибирајући лекар.

Овлашћења и одговорности групе (екипе)

Члан 43.

Руководилац организационе јединице и/или радне групе (шефа екипе, председник комисије и сл.) руководи групом и одговара за њен рад и свој рад и одлуке.

Руководилац одговара и за начин и обим рада који је поверио сарадницима, а сваки члан групе је лично одговоран и за свој рад у групи.

Одбијање извршења одређених радова и послова могуће је само кад је очигледно да су у супротности са медицинском етиком.

Да ли су наложени радови и/или послови у очигледној супротности са медицинском етиком процењује надлежни руководилац.

У нејасним и спорним случајевима руководилац је дужан да саопшти међусобно супротстављена мишљења свим члановима радне групе ради слободног и одговорног решавања спора.

VI ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Спровођење Етичког кодекса

Члан 44.

Ради стварања услова за спровођење Етичког кодекса у складу са обавезношћу његових одредби, сви здравствени радници и сарадници дужни су да се упознају са начелима Етичког кодекса и да их се придржавају при вршењу дужности.

За здравствене раднике Дома здравља обавезујуће су међународна хуманитарна начела која се оnose на професионални рад здравствених радника у превентивни, куративи и рехабилитацији.

Обавештења, представке и предлози здравствених радника

Члан 45.

Здравствени радник Дома здравља има право и дужност да о сваком кршењу одредаба Етичког кодекса обавести Етички одбор Дома здравља који се стара о спровођењу Етичког кодекса у складу са Законом и Статуrom ДЗ „ Др Симо Милошевић“

Промовисање и заштита етичких начела

Члан 46.

Директор Дома здравља је дужан да предузима мере против здравствених радника који крше одредбе Етичког одбора.

Ступање на снагу Етичког кодекса

Члан 47.

Овај Етички кодекс ступа на снагу осам дана по објављивања на огласној табли Дома здравља „Др Симо Милошевић“

Председник Управног одбора

Овај Етички одбор објављен је на огласној табли Дома здравља „ Др Симо Милошевић“ _____

в.д. Директор
ДЗ „Др Симо Милошевић“
Спец. др мед. Милена Новаковић
